

[Glistrup]

penge, som man aldrig har fået og aldrig vil få ind i statskassen, kan det godt være, at vi sådan nogenlunde kan enes om beløbet.

Men vi har en opmand, som vi åbenbart begge har tillid til, nemlig skatteministeren, der kan retlede os om, hvordan tallene er.

Herluf Rasmussen (CD):

Jeg har fuld forståelse for, at SF gerne vil markere sig som et skatteborgerparti. Det er rart nu, hvor vi står foran et valg, at vise, at man har haft nogle gode og reelle hensigter.

Jeg er lidt betænkelig ved, at man begynder at rokke ved det, fordi der bliver nogle problemer med hensyn til tilbagebetalingen. Jeg ved godt, at man selvfølgelig kan løse det på samme fine måde, som man har klaret opkrævningen af den, men jeg forudser en masse store problemer, også hvis man skal til at kræve pengene tilbage.

Det, jeg synes man hellere skulle prøve på, var måske i fremtiden at lette nogle af de ting, som skatteborgeren én gang om året trækkes med. Det er selvangivelsen, og den er i hvert fald et oplagt emne for gode forslag, specielt fra de meget dygtige skattelovsordførere, vi har herinde, i de partier, som markerer sig kraftigt i denne tid. At få en forenklet selvangivelse synes jeg var en god idé at få lavet et forslag om i stedet for dette, som jeg synes er en lille smule misvisende angående de reelle hensigter.

Jens Thoft (SF):

Vi har på skatteområdet talt utrolig meget om retssikkerhed. Der har ikke været talt ret meget om retssikkerhed i denne debat, og det beklager jeg, for det er retssikkerhedsbetragtninger, der gør, at SF fremsætter dette forslag. Hr. Glistrup og hr. Stavad har helt ret i, at SF støtter princippet om renteaftgiften. Det er korrekt, og det har vi gjort hele vejen igennem. Der er ingen tvivl om, at renteaftgiften har haft stor psykologisk og økonomisk betydning. Det er, som fru Lone Stig Andersen også sagde, helt i overensstemmelse med SF's politik, når man mindsker skattefradragsværdien af rentefradraget, og det er lige præcis det, der sker gennem renteaftgiften. Man gør det på udelig administrativ facon, fordi først giver man folk 52 pct. i skattelettelse, og bagefter opkræver man de 20 pct., hvor enhver, der ville lave administrative forenklinger, naturligvis ville nøjes

med at give 32 pct. i skattelettelse. Sådan burde det naturligvis have været løst. Det er altså retssikkerhedsbetragtninger, der gør, at vi siger, at det for 1987 og for 1988, hvor vi nu kender skandalernes størrelse og erkender, at ministeren ikke har formået at administrere det, ikke er forsvarligt at opkræve afgiften. Så må ministeren og hans embedsmænd bruge energien og krudtet på at sørge for, at afgiften kommer til at fungere fremover. Derfor må jeg fastholde, når en række af ordførerne siger, at det ville have stor psykologisk og økonomisk betydning at opgive at opkræve afgiften for 1987 og 1988, at det er ukorrekt, fordi det er ikke, hr. Bjarne Ørum, muligt at forbruge med tilbagevirkende kraft.

Hr. Bjarne Ørum har indrettet sine dispositioner i overensstemmelse med loven og er jo ikke taget på den dér ferietur for lånte penge, eller hvad han nu har foretaget sig. Netop derfor sker der ikke noget som helst ved at opgive afgiften for 1987 og 1988 under den udtrykkelige forudsætning, at ministeren får dette stads til at fungere fremover. Problemet er jo, at hvis det også kører i kaos og koks på samme måde for 1989, er det da muligt, at hr. Glistrup har ret i, at SF næste år vil være tilhængere af, at man afskaffer lovgivningen. Jeg tror, at det vil være klogere at fyre ministeren, for jeg tror, at det er ministeren, der er ude stand til at få tingene til fungere.

Når ministeren siger, at regeringen erkender, at afgiften er svær at administrere, er det for så vidt en ny erkendelse, fordi i forbindelse med den debat, vi havde sidste år, da renteaftgiften blev lempet, og hvorfra jeg husker den dialog, der var mellem hr. Stavad og ministeren, lovede ministeren, at afgiften nu kunne administreres med de ændringer, der var sket i lovgivningen. Det har jo vist sig, at det kunne den ikke.

Jeg citerer fra Folketingets forhandlinger 1988-89, sp. 1273, den 3. november 1988, det var under tredje behandling, hvor ministeren siger:

»Det hører ikke til det administrativt nemmeste at håndtere, men med den ændring af loven om renteaftgift, der nu finder sted, har vi i hvert fald løst de væsentligste problemer af administrativ karakter vedrørende renteaftgiften.«

Goddag, mand – økseskaft! Det er jo lige præcis det, vi ikke har, og hvis man læser bemærkningerne til mit forslag – dem skal jeg ik-